

en wel op ongeveer twee meter voor het voetpad dat nu ligt voor het huis nr 22. De grondvesten bestonden ook uit kalkmortel en veldstenen. Het kerkhof moet zich oorspronkelijk echter uitgestrekt hebben tot tegen het huis nr 26 en nr 22. Want wanneer het rioolputje gemaakt werd op de noarswesthoek van het huis 22, werd daar een zeer oud gemaal blootgelegd dat met het hoofd naar het westen lag.

Het gehele plein dat nu voor de kerk ligt, is dus lang geleden gebruikt geweest als begraafplaats; en daarvan kon men gedurende de nu uitgevoerde werken duidelijk de bewijzen zien.

R. D.K.

6. Ons Heen.

Zo pas verschoor een dubelnummer van dit prachtig tijdschrift van de Landsbond voor Heenkende. Het is een buitengewoon gelukt T e g e l n u m m e r van 36 bladz. Alles oven belangrijk en leerzaam en bijzonder rijk geïllustreerd. Vraag dit nummer ter lezing aan onze bibliothekares Mej. Margriet De Keyser, Pierslaan 10, Knokke... En neem vast er zeker een abonnement voor het volgende jaar.

|| K O R T E V E R S L A G E N . ||

|||||

1. Frans-Vlaanderen - 1 mei 1961.

We zouden een half nummer van "Rond de Poldertorrens" kunnen vullen met het verslag over onze zeer goed geslaagde eerste studiereis. Maar ons tijdschrift dient niet voor lange reisverhalen; temeer dat ieder Lid van de Kring een korte beschrijving van de reiscute heeft ontvangen.

Met 45 Leden die heel ons geweest vertegenwoordigden, in een pracht-autocar, ging het, stipt op tijd, naar de grons. Pas over de Schreve, vielen we "De Roos" binnen om geld te wisselen en ontdekten dat ook daar heerkundigen leven: horizonner U maar het mooi gesneden St-Sebastiaansbeeldje.

Te Eko was de Roderijkerskamer "vermoord" in 1940; maar het vaandel van 1541 hebben we bewonderd en ook de jonge Broucke in de narrenkostuum.

In Kassel was er veel keuzien waard, naar eerst leidde Bar De Smet een groep liefhebbers naar het kerkhof. Daar vonden we het graf van Generaal Van Damme. Op de zuil staan al de plaatsen vermeld waar die heer gevochten heeft voor de Republiek en voor Napoleon. Bovenaan prijkt Kadzand. Herinneringen aan Generaal Van Damme in onze streek zijn; 1° het Eiland Van Damme, de zandbank in het Zwin waarlangs het Dievangat loopt; 2° te oosten van Sluis, de Sophia Polder (omdat zijn vrouw zo heette); waar de Brugse Vaart in het Zwarte Gat liep: de Austerlitz Polder (omdat hij daar gevochten heeft); en wat meer naar 't westen, de Diomedé Polder (op de grafzuil staat ook die naam van zijn zoon). Hij kreeg van Napoleon deze schorren die ³irpolderde respectievelijk in 1805, 1807 en 1827.

We doolden door het Bos van Klomberen en vonden de abdijresten: wat doet dit hier waarlijk denken aan Ter Doest - maar het is allen wijdsier.

Iedereen voelde diep aan de treurnis om de Franse slordigheid die ons de heerlijke St-Bertijnstoren deed verliezen in 1948. Best maar dat we in de Jezulietenkerk niet binnen konden, daar zou iedereen nog meer geïngerd zijn geweest. Gelukkig heeft de katedraal veel goed gemaakt.

Waten met zijn torrenpuin en zijn vestingen was voer volen nieuw en verrasend. En al over de zachte heuvelruggen daalden we naar de rijke volksdevotie bij het

kapelleke en de koortsbron van de Heilige Mildreda.

Te Ekelsbeke spraken we "Vlamsch" en in St-Wonskerbergen was het wat koud: hoera voor het vernieuwde belfort. Mensen die nog te veel Frans gold hadden wilden het kwijt in Fondschote, en anderen lazen er op het monument dat ook hier Generaal Van Damme gevochten had in 1794 tegen de Engelsen.

Om een wegonversperring te vermijden reden we over IJzerberge, de parochie van de Heilige Mildreda. Wie beklaagt zich het bezoek aan het wonderfransje O.L. Vrouwkapelletje in zuiver Franse Rococo?... en wie de traktatie op de bovenkamer van de smidse?

Man voorbeeld van een reisje! De meesten spraken al van "cennastajare": ja, dan vooruit en voor al naar B o k r i j k !

2. Lapscheure - 11 juni 1961.

Het regende pijpenstelen toen we langs Plathoude naar Lapscheure reden en wij verwachtten er een stuk of 6 hardnekkige liefhebbers: we waren met meer dan 30! waarbij al de mannen van het eerste uur.

Gezellig samenzijn in de Gemeenteschool. Dhr Antoine Vermeersch kwam het eerst aan het woord. Tussende 8e en de 11e eeuw ontstond er een kapel, die vernield werd door het ontstaan van de Zwin-arm in de 12e eeuw. Na 1200 werd er een kerk gebouwd in de Sperruliepolder. Door de strategische overstroming van 1583, die het Lapscheurse Gat deed ontstaan, werd die kerk onbruikbaar en later afgebroken. In 1620 timmerden de bewoners een noodkerk. Er werd een fraai kerkje in nieuwe stijl gebouwd (de nu bestaande) in 't midden van de gemeente en gewijd op 28 juli 1652 (door de vredesverdrager verloor Lapscheure heel zijn grondgebied te oosten van het Lap. Gat).

Daarna hield dhr. Guido Vermeersch, die zijn vader als schoolhoofd heeft opgevolgd, een lezing over die 1e en 2e kerken. -Een zeer rijke documentatie, die wij wel hopen te kunnen publiceren in Rond de Poldertorens! -

De patroon van de 1e kerk was de H. Christiaan. Op zijn feestdag deden de gelovigen een omegang rond de parochie: Driemaal werd er gesproken: 1° aan de St-Christiaan preekboom, 2° aan de St-Dionisius preekboom en 3° aan de preekboom van Ter Nylo. Wat de huidige kerk betreft, zandeldc dhr. G. Vermeersch oversat bouwen, het consacreren, het feestmaal, de toewijding aan de H. Drievuldigheid, de meubilering, de schilderijen, de grafzerken in de kerk enz, enz.

Vervolgens gingen we naar de kerk, waar E. H. Pastoor Pollot ons de kerkechat liet bewonderen. O.m. een kelk begin 17e eeuw, een gedreven koperen offerschotel in Morenstijl van 1755, een tinnen schotel gift van de familie Bonte (Jaffr. Maria goen heiligschennende diefstal,he!) 2 offerkannetjes van 1751, een sierlijk wie-rookvat van omstr 1646, de relik van St Kornelius op een gouden hoorn, een sluwel-broekaten goud-en-rood kazuifel uit de 16e eeuw.

In de kerk hadden we vooral oog voor de schone Caronijns, voor het fijne preekstoeltje, voor het Godsoog in het gewelf, en voor de grafzerken. Hier trof ons die eigenaardige titel: O.L. Vrouw en Slaevenreder. Dovenach staat een slaaf getekend die zijn ketens verbreekt. Dhr. G. Vern. had ons uitgelegd: Hier bestond een Broederschap tot vrijkoping van de slaven en de man die rond ging om de bijdragen in te zamelen, heette Slaavenreder.

Intussen was het zonnetje van de partij en reden we naar de Sperruliepolder waar eens de kerk heeft gestaan, en naar de Blauwe Sluis, waarover we nog meer zullen horen. Het was één van die "e c h t e" hoonkundige Wandelingen waarop wij luisterend, rondkijkend, koffiedrinkend, of de streek onderzoekend, heel veel hebben geleerd. We keren naar Lapscheure terug!

N.B. Het verslag over Knokke, 13 augustus, is voor de volgende keer.